

ת"פ 54670/05/17 - מדינת ישראל נגד גמאל מצבאח

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

27 ספטמבר 2017

ת"פ 54670-05-17 מדינת ישראל נ' מצבאח(עציר)
מ"ת 54653-05-17

לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמית שלום

נגד
הנאשם
גמאל מצבאח (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד נעאמנה

נוכחים
ב"כ המאשימה
ב"כ הנאשם
הנאשם הובא על ידי שב"ס
מתורגמן לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

בהתאם להודאת הנאשם, אני מרשיעה אותו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה על סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

אני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר-דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון הגבילו את עצמם הצדדים מבחינת טווחי הענישה וטענו בהסכמה לענישה נלווית, הכל כמפורט בהסדר הטיעון.

כתב האישום בתמצית עניינו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, כשמדובר בשני סוגי סם שנתפסו בחצר בניין, אותם החזיק הנאשם שלא כדין. הסמים הם מן הסוגים הקשים: הרואין וקוקאין, הם הוחזקו בתוך גרב כשהסם מסוג הרואין חולק ל- 55 מנות במשקל כולל של 49.885 גרם נטו, והסם מסוג קוקאין חולק ל- 24 מנות במשקל כולל של 0.8376 גרם נטו.

הצדדים טענו בהתאמה להסדר הטיעון כשב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו, חומרת המעשים בנסיבותיהם, מדיניות הענישה המקובלת, התייחסה ליחס בין מתחמי הענישה לבין טווחי הענישה שהוסכמו ועתרה להטיל על הנאשם עונש בהתאם לרף העליון של טווח הענישה המוסכם, היינו 33 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית מוסכמת. הסנגור מצידו ביקש להסתפק בתחתית הטווח המוסכם, עמד על הנסיבות האישיות המורכבות של הנאשם, והדגיש כי הרקע למעשים הוא שימוש והתמכרות של הנאשם לסמים בנסיבותיו המורכבות, נושא שהמאשימה בהגנותה אישרה כי מקבל ביטוי בתסקיר המעצר. הנאשם הביע צער, עמד על נסיבותיו האישיות משפחתיות הקשות וציין כי הוא מעוניין בטיפול בהתמכרותו.

דומה שאין צורך להכביר מילים בכל הנוגע לערכים המוגנים הנפגעים מעבירות סמים כשנגע הסמים הוא בעל פוטנציאל פגיעה הרסנית בחברה כולה. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם אך בנסיבות העניין כפי שיפורט בהמשך אין מדובר במי שמהווה חולייה שולית בשרשרת הסם, אם כי אין להתעלם בהקשר זה מהתמכרותו לסמים ומהתרשמות שירות המבחן שהרקע למעשי העבירה הוא השימוש בסמים.

מדיניות הענישה ביחס לעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית היא מחמירה וכוללת עונשי מאסר ממושכים. הצדדים הציגו בהקשר זה פסיקה.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר באירוע אחד ובו החזקה של שני סוגי סמים מן הסמים הקשים: הרואין וקוקאין. כמו כן אני לוקחת בחשבון את הכמות הנכבדת מאוד של הסם מסוג הרואין המתקרבת ל- 50 גרם נטו, וכן את העובדה שהסמים היו מחולקים למנות ומוחזקים במקום מסתור, בתוך גרב בחצר בניין. כפי שכבר ציינתי לעיל, אינני מתעלמת מן העובדה שברקע למעשים שימוש והתמכרות לסמים, נושא שעלה בתסקיר המעצר כמפורט לעיל. לצד זאת מובן כי החלוקה למנות והנסיבות שתוארו מצביעות על החזקת סם בדרגת חומרה שאינה מבוטלת.

הצדדים הציגו טווח ענישה מוסכם ובנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום לקבוע מתחם ענישה למעשים. מבלי למעט מן האמור אציין שטווח הענישה המוסכם מצוי בתוך מתחם הענישה שהציגה המאשימה וכי אילו הייתי נדרשת לקבוע מתחם ענישה לא היה המתחם נופל בתחתיתו מתקופה של 24 חודשי מאסר.

בבואי למקם את הנאשם בתוך טווח הענישה אני לוקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי, נטל אחריות והביע צער. בהקשר זה במידה מסוימת אני מתחשבת בטענת הסניגור שחרף התרשמותו המקצועית כי קיימים קשיים ראייתיים, בחר הנאשם לקחת אחריות ולהודות בכתב האישום ככתבו וכלשונו.

בנוסף אני מתחשבת בנסיבות האישיות שפורטו בהרחבה בכל הנוגע לנאשם, שיתוף הפעולה שלו עם גורמי הביטחון והמשמעויות וההשלכות הנובעות מכך. בהקשר זה מקובל עלי טיעונו של הסניגור כי בהיות הנאשם ללא תמיכה משפחתית, ומנותק מבני המשפחה וכן טעון הגנה, ריצוי המאסר מהווה עבורו אירוע מכביד, יותר מאשר אסיר אחר שנהנה מתמיכה משפחתית ואין לו הגנות והגבלות. לנתונים האישיים האמורים יש משקל נכבד במיקומו של הנאשם בטווח הענישה ובעונש שייגזר עליו.

לצד נתונים מקלים אלה אני לוקחת בחשבון את העובדה שלנאשם עבר פלילי רלוונטי עשיר לרבות עבר מן התקופה האחרונה, בגינו ריצה תקופת מאסר. לבית המשפט הוצג מאסר מותנה בתיק פלילי 64540-02-15 לתקופה של 6 חודשים ויש הסכמה בין הצדדים לעניין הפעלתו. עוד אני לוקחת בחשבון את העובדה שבנסיבות העניין יש משמעות לשיקולי הרתעה, בעיקר אישית, של הנאשם.

בנסיבות אלה אני סבורה כי יש מקום למקם את עונשו של הנאשם בחלק האמצעי של הטווח המוסכם בין הצדדים.

לעניין הפעלת המאסר המותנה ושאלת החפיפה או ההצטברות שלו, נוכח הנסיבות האישיות שפורטו בהרחבה יתרה בטיעוני הסניגור, כמו גם הקושי במאסר עליו עמדתי לעיל, ובהתחשב בהצהרת הנאשם כי הוא מעוניין להשתקם ולהיגמל אני סבורה כי יש מקום לחפיפה שהיא כמעט מלאה של עונש המאסר המותנה שיופעל, כך ש- 5 חודשי מאסר יחפפו וחודש אחד יצטבר.

בין הצדדים יש הסכמה שלא יוטל קנס ובימ"ש יסתפק בהתחייבות להימנע מעבירה וזו צריכה להיות בנסיבות העניין מרתיעה ומשמעותית. אותם דברים נכונים גם לגבי הענישה המותנית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה בתיק פלילי 64540-02-15 בן 6 חודשים. 5 חודשים יחפפו לתקופת המאסר וחודש אחד יצטבר, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 28 חודשי מאסר. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו מיום 15.5.17.

2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים משחרורו מביצוע עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע. **לא יחתום הנאשם - ייאסר לתקופה של 30 ימים.**

4. ניתן בזאת צו חילוט על סכום המזומן שנתפס בסך 2,850 ₪. כמו כן אני מורה על חילוט שני הפלאפונים הניידים כמפורט בבקשת החילוט הנלווית לכתב האישום.

5. צו כללי למוצגים, לשיקול דעת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ח, 27/09/2017 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת

הוקלדעלידיחלייגדל